

Tudengileht

Aprill

EBSi sõltumatu ajaleht

2001

ESTONIAN BUSINESS
SCHOOL

Siim Kallas avas Milton Friedmani nimelise auditooriumi

15. märtsil avati EBSis ametlikult Milton Friedmani nimeline auditoorium. Märgitud sündmus leidis aset ruumis 303B, kus rahandusminister hr Siim Kallas ja Eesti Panga asepresident hr Märten Ross pidasid teemakohase avaliku loengu.

Neljapäeval, 15. märtsil, kell 17.00 kogunes terve hulk huvilisi EBSi peahoone kolmandale korrusele Friedrich August von

Hayeki nimelise auditooriumi kõrval olevasse, nüüdseks juba Milton Friedmani nimelisse, auditooriumi. Mõlemad suurkujud, kes ilmestavad muidu suhteliselt argiseid tööruume portreede ja sententsitega, on tuntud ökonomistid ning Nobeli preemia laureaadid. EBS Grupi presidendi hr Madis Habakuke sõnul on oodata traditsiooniks saanud üritusele ka järke 3.-4. aasta pärast, kuid väidetavalt ei kuulu kol-

Siim Kallas vastandab Friedmani ja Keynesi.

mandal korral selline au enam majandusteoreetikule.

Esimene etteaste kandis pealkirja "Keynes, Friedman ja riigi majanduspoliitilised valikud", mille esitas hr S. Kallas. Teema püstitus oli huvitav, võttes arvesse J. M. Keynesi ning M. Friedmani teoreetiliste töekspidamiste teravat vastandumist.

Härra rahandusminister muutis kõne elavaks, tuues huvitavaid näiteid ajalooarhiivist, lähiminevikust ning dilemmasid tänapäeva reaalsusest. Sugugi mitte vähem tähelepanuväärne polnud hr M. Rossi käsitlus teemal: "Eesti rahapoliitika seostest Friedmaniga - mõtteid möödanikust ja tulevikust." Ilmselt tasuks siinkohal kirja

panna Eesti Panga asepresidendi poolt välja toodud neli tähelepanuväärset lauset, mis justkui moodustavad elu aabitsatõed ning kehtivad eranditult kõikidel juhtudel: "Null õppetund: Ära usu seda, mida räägitakse! Esimene õppetund: Teatud mõõndustega võid seda siiski uskuda, kuid kontrolli eeldusi ning lisa! Teine õppetund: Kui ei usu, siis ära mine teistele kuulutama enne kontrollimist! Kolmas õppetund (esimese kriitiline töötus): Kui kohe sind ei puuduta, ära viska kõrvale! Ajad muutuvad!" Sisukatele loengutele järgnes diskussioon suupistete ja veinilaua ümber.

Märten Ross manitseb kuuldot kontrollima

Karen Veidik BPA-I

Milton Friedman

Milton Friedman (s. 1912) üks silmapaistvamaid majandusteadlasi ja rahandusteoreetikuid, kes pälvis 1976. aastal Nobeli preemia. Töötas alates 1948. aastast Chicago ülikooli juures majandusprofessorina, kus kujundas välja konservatiivse, parempoolse majandusfilosoofilise koolkonna, mis sai tuntuks "Chicago koolkonna" nime all. Lisaks akadeemilisele karjäärile on M. Friedman majandusnõunikuna kuulunud USA presidendi R. Nixon valitsuse koosseisu ning olnud nõuandjaks ka paljudele parempoolsetele juhtpoliitikutele. M. Friedmani tähtsaimaks

teoreetiliseks tööks võib lugeda teose "Ameerika Ühendriikide rahandusajalugu aastail 1867-1960" ja populaarteoreetilisest valdkonnast "Kapitalism ja vabadus". Milton Friedmani mõtteid:

"Iga teatav riiklik vahelesegamine kitsendab otseselt individuaalse vabaduse ulatust ja ohustab kaudselt vabaduse säilimist."

"Need, kes usuvad inimese vabadusse, peavad uskuma ka inimese vabadusse vigu teha."

Toimetus

EBSi võistkond osaleb ainukese Ida-Euroopa ülikooli esindajana rahvusvahelisel konkursil Ameerikas.

EBSi võistkond Ettevõtluse õppetooli juhataja Tiit Elenurm juhtimisel osalevad aprilli algul rahvusvahelisel ärijuhtumite lahendamise võistlusel Seattle'is, USAs.

Ametliku nimega Global Business Case Competition 2001 korraldajaks on University of Washington Business School. Võistlusel osalevad maailma 16 juhtiva ülikooli võistkonnad. EBSi kõrval võistlevad Copenhagen Business School (DEN), Manchester School of Management (UK), The Hong Kong University of Science and Technology (Hong Kong) ja teised. EBSi võistkond selgitati eelvoorus. Eestit ja EBSi esindavad Erki Nukk (BBA 4), Madis Jääger (BBA3), Erki Tiivas (BBA3),

ja Argo Almann (BBA2). Professor Tiit Elenurm, võistkonna juhendaja: "Erinevalt Eesti sportlastest, ei taha me palju ette lubadusi anda. Kuna osaleme antud rahvusvahelisel võistlusel esimest korda, siis läheme sinna eelkõige kogemusi koguma ja võrdlema end maailma tippudega. Samas oleme hea esinemise nimel palju tööd teinud."

EBSi võistkond on tagasi 16. aprillil.

Ester Emois
avalike suhete juht

Heal lapsel mitu nime? EBS kui ühtne ja tugev kaubamärk.

Kaheteistkümne tegevusaasta jooksul on meie ülikool kasvanud Baltimaade suurimaks majandus- ja juhtimisalase kraadihariduse pakkujaks Balti riikides. Samas on eraülikoolist saanud mitme struktuuriüksuse ja tütarettevõttega rahvusvahelisele turule pürgiv hariduskontsern, mille ühiseks nimetajaks on EBS Grupp.

LK. 11

Säravaid õppejõude - intervjuu Jaanus Palmiga

Mäletan, et esimesse turunduse loengusse läksin nagu Kolgata mäele. Tuttav Tartu Ülikoolist oli hoiatanud, et tema kolme aastase ülikoolielu seni kõige igavam ja ebameeldivam kogemus oli just see, mis mind nüüd ees ootas. Loeng oli kestnud vaevalt viisteist minutit, kui üks kursakaaslane mulle sosistas: "Kuule, päris kihvt tüüp!". Jaanus Palm alustas õppejõuna alles käesoleval aastal. Tema käe all on müügiõpetuse õppimas alles esimesed kaks rühma. Ometi pole Jaanus Palmile EBS võõras, on ju tegemist meie kooli vilistlasega. Tema menu tudengite seas on olnud märgatav ja nii püüdiski Tudengileht tabada "staari veel noorelt".

LK. 6

Elena Pruvli: "Nii karjääri juhtimisel kui ka projektide käivitamisel kehtib põhimõte, et suvel tee saani, talvel valmista vankrit"

Karjäärikeskuse nõustaja Elena Pruvli räägib: "Probleem on väga tihti selles, et inimene tuleb siia ja ei tea, mida ta tahab. Ta ütleb: "Tahaks midagi! Soovitage mulle." Ma ei oska talle midagi öelda. Tema teab ikka enda asju paremini. Mul oli üks neiu siin, mitu tundi arutasime, siis ta ütles: "Teate, ma tahaks lihtsalt kuhugi minna siit ära!" I'm sorry, kuhu? Kas Pihkva oblast sobib? Kui keegi lihtsalt tahab ära, siis see ei ole karjääri küsimus. Siis ta võib lihtsalt minna ja midagi teha."

Elena Pruvli kordab, et võib aidata inimest, kellel on mingi soov või idee, mida ta tahaks. Inimene teeb aga oma karjääri kõigepealt ise ja mingi lahke tädi ei saa nõu anda inimesele, kes ei tea, mis talle sobib ja meeldib.

Kui tudeng Karjäärikeskusesse tuleb, siis ta peab ikka kodus enne rahulikult mõtlema, millega ta on varem tegeleenud, milline on tema perspektiiv, kuhu ta tahab jõuda. Kui inimesel on konkreetne töökoht, kuhu ta tahab minna ja tal on ees CV saatmine ja intervjuu, aitab Elena Pruvli koostatud CV üle vaadata ja soovitada, mida lihvida ning paremini serveerida, mida intervjuu käigus rõhutada ja kuidas käituda. Siinkohal vastab ta Tudengilehe küsimustele.

LK. 10

Tudengileht

Kevad - rohkem valikuid, suurem vabadus?

MAARJA UULITS
Peatoimetaja

Kevad oma mitme heitliku näoga on taas meie laiuskraadidel. Varjud taanduvad, mõttedki on vähem-rohkem päikest täis. Mis vahet sel tegelikult on, kas on sügis või talv, kevad või sellele järgnev kolmekuuline periood, võib ju küsida. Elu läheb ikka samamoodi edasi. Tegelikult sõltuvad aga väga mitmed protsessid ilmselt just aastaegadest. Mis efekti annavad need miljonid identsed rohulible, mis tärgates nii palju elevust tekitavad või lehed, mis päikese ilmudes üha enam puukstel kohti sisse hakkavad võtma?

Populaarne on rääkida uutest algustest. Kevad seda paljuski ju on, olgu siis uueks alguseks paljuräägitud pungade puhkemine või uued armumised, mida just selle aastaajaga välja püütakse vabandada. Riideidki ei pea enam nii palju selga kuhjama ja see tekitab põhjamaiselt tagasihoidlikes eestlastes ilmselget ärevust. Inimesed püüavad endale sisendada, et uus algus on alati lahendus, vanast ja kestvast situatsioonist välja astumine on alati vastus. Kevad on selles mõttes hea, et ümbrus muutub, sellest tulenevalt tundub, et muutume ka ise. Väljapääs on välises. Just nüüd on õige aeg särada, kui sa praegu silma ei paista, ei tee sa seda ilmselt ka muul ajal.

Tundub, et inimesed muutuvad enesekindlamaks ja paremini meelestatumaks, iseseisvamaks. Nüüd puudub vajadus kellegi õlale nõjatuda, sest päike ju ometi paistab, mis veel vaja. Samas on nendega ka kergem manipuleerida, inimesed annavad heal meelel ja kergetäolisemalt ära raha, olgu siis päikeseprillide ostuks või suvila välisviimistluseks. Oskad vaid serveerida ja kõik müüb. Seda kõike kasutavad ideaalselt ära kõikusugu kasumit taotlevad ettevõtted.

Olen absoluutselt veendunud, et kõik on kinni valikutes, mida päikeselisel perioodil tundub rohkem olevat. Selles seisneb ka vabadus. Vabadus aga ei tähenda iseenesest teha seda, mida sa tahad, vaid tahta seda, mida sa saad teha. Vabadusele on seatud teatavad piirid ja eksisteerivad tõsiasjad, millega tuleb võidelda. Ent valikuvõimalus on alati, olgugi et vahel kahe negatiivse vahel. Õnn on ilmselt mitte teha jätkuvalt kõige õigemaid ja paremaid valikuid, vaid oskus tehtud valikutega elada, tõsi, mitte leppida. Leppimine tähendab paljudel juhtudel alistumist. Tahe kõike paremaks muuta tõukab meid edasi. Sartre on öelnud, et inimene on vaba, kuna ta ei ole midagi muud, kui see, kelle ta endast ise teeb. Tõsi, meid kujundavad teised inimesed, õpingud, ühiskond jne. Kuid tegelikkuses taandub kõik sellele, mida me ise tahame teha, kes me ise tahame olla. Ja igal ühel on see õigus, kui ta oma tõekspidamiste ja tegemistega ei takista kellegi teise samasugust õigust.

Iga tehtud valikuga kaasneb alati teatud risk, kuid kes ei riski, see sampust ei joo! Kes riskida kardab, see loobub. Loobumine on teisisõnu allaandmine, mis paljudes olukordades on ilmselt mõistlik, kuid umbes sama paljudes situatsioonides mõttetu. Me ei saa kaotuseks kunagi päriselt valmis olla, võiduks ka mitte. Meie teadmised ja analüüsivõime on mõningane ettevalmistus valikute tegemiseks ja otsuste langetamiseks. Seda kõike saab õppida, pidevalt arendada, kuid paratamatult saame me tihtilugu olla vaid aimajateks, mitte teadjateks.

Päike paistab, see on üks objektiivsemaid nähtusi üldse. Pall on väravas. Carpe diem!

- Olgu kontroll missugune tahes, neiuksed oma väikeste valgete käekestega suudavad andmebaasi sisestada mida tahes.

P. Leis, IT-Platvormid

- (Keegi küsib, kas saaks oma töövahendite kasutamise puhul hüvitust, kui tööandjaga kohtusse minna). Siis poleks kohut vaja, kui mina oskaksin öelda, kes võidab!

N. Siitam, Tööõigus

- Juhtimisteaduse vastu tunnevad huvi nii omanikud, maksuamet kui töötajad ja see teeb situatsiooni keerukaks. Muudes teadusvaldkondades on huvi tunduvalt väiksem.

A. Kraus, Uurimistöö metoodika

Summary

The Finance Minister of Estonia Visited EBS

On the 15th of march an auditorium 303B was named after Milton Friedman. Therefore the finance minister of Estonia mr. Siim Kallas and the vice president of the Bank of Estonia mr. Märten Ross held a public lecture.

The first lecture was held by mr. Siim Kallas and its name was "Keynes, Friedman and the state's economic-political choices". Many examples from the past as well as from nowadays were brought by the minister, which made the subject more interesting and lively. Mr. Ross talked about Friedman and his connections with Estonian monetary policy. The lectures were followed by discussion.

The 80's Disco Fever

As some of you might know, a latin party took place some months ago, organised by the Public Administration students. That was hopefully the starting point for such stylish parties. So, in the beginning of march, a traditional party organised by the Public Administration students was held. Only this time it was all about the eighties. We are pleased to say that quite a number of the international students attended.

We all took a 30-minute bus trip towards th extremely hot destination. There was plenty of heat, as anyone could see or feel. Hits after hits, after hits...as they say in the TV-Shop. Many of the people around were obviously too young to remember the real feeling from the decade, still it was a real fun. Were these clothes really fashionable back then? Where do these ear-rings come from? It was a real joy to see you there.

Hope to meet you all at the next party, probably in autumn.

What is the Oilclub?

The Oilclub is the biggest and most considerable studentclub, which organises all kinds of events outside of the academic activity. Those who have taken part in Welcome Party, Valentine's, seen the year-book, do not need a thorough explanation obviously. The club exists since 1996, when the initial four members were eager to make the school life more exciting and energetic. The club, which recently has celebrated its fifth birthday is the oldest studentclub at the EBS. It has put together 4 year-books, organised ca 20 parties and is behind the glorious Team EBS. OC has had more than 50 members over the times, many of these are today having very good jobs and leading positions in different companies. OC has given them experience and chances to use their knowledge.

Esindus käis väljasõidukoosolekul

MADIS JÄÄGER
EBS Üliõpilasomavalitsus president

Ilmselt oli see paljude esinduse liikmete jaoks üllatav, et esmakordselt toimus esinduse koosolek väljaspool EBSi ruume. Võibolla tekitas eelarvamust pärast töö tegemist samas kohas jätkuv avaliku halduse pidu vol. 2, mistõttu osalejate arv oli võrdlemisi väike – esindatud olid vähem kui pool liikmetest.

Teise märtsi õhtuks oli EBSi ette tellitud buss, mis sõidutas osalejad Harku järve puhkekülla. Koosolek ise oli väga produktiivne, arutlusel olid mitmesugused probleemid seoses esinduse töö ja tudengitega. Üheks küsimuseks, mis tõstatati, oli esinduse liikmete aktiivsus. Diskussiooni käigus jõuti arusaamale, et senine süsteem, kus

esindatud on kunagi ammu valitud kursusevanemad, ei pruugi anda parimat tulemust. Kursusevanemate valimine on seni toimunud mõnedes kursustes poolsunni meetodil, mistõttu osa valitud liikmetest ei ole üles näidanud huvi oma kursuse esindamisest. See ei halva mitte ainult info liikumist tudengite ja ülikooli vahel, vaid samuti ka esinduse tööd. Jõuti ühisele arusaamale, et olukorda parandab uus kursusevanemate valimine. Erinevused arvamuste osas tekkisid vaid valimiste aja üle. Võimalikeks variantideks jäid õppeaasta algus või lõpp, mis otsustatakse järgmisel esinduse koosolekul.

Tudengi jaoks tähtsa küsimusena tõstatati probleem sportimisvõimaluste osas. Omavalitsuselt küsiti, millal on võimalus jälle käia mängimas korvpalli. Sellele küsimusele peab vastuse andma OilClub, kes organiseerib selle semestri sportimisvõimalusi ja spordiüritusi. Omavalitsusel tuleb tunnistada, et eelmiste kolleegide põhimõte, organiseerida tudengisporti semestrite kaupa eraldi, on olnud viga. Spordisaali leidmine keset talve on raske, kui üldjuhul reserveeritakse ajad suvel ja aastaseks perioodiks.

Kokkuvõttes võib koosolekut pidada kordaläinuks. Esinduse ja omavalitsuse liikmed tunnetasid samu probleeme ning ühise töö tulemusena suudeti genereerida mõned head ideed, mille tulemustest järgmises Tudengilehes.

Selgitati parimad üliõpilastööd

Neljapäeval, 29. märtsil toimus Estonian Business School'is järjekordne Üliõpilastööde konverents. Juba eelnevalt oli esitatud töödest tehtud valik ja konverentsile esinema pääsesid vaid parimad. Üliõpilastööd hinnati kolmes klassis: I ja II kursuse tudengid, III ja IV kursuse tudengid ning bakalaureusetööd.

Suurima üllatuse pakkus aga esinejate asemel hoopis publik – õigemini selle puudumine. Võib küll süüdistada korraldajaid hilinenud reklaamis ja halvas ajavalikus (konverents toimus loengute ajal), kuid suuremat huvi võiksid õppurid siiski oma kaaslaste vastu näidata. Väidan täie kindlusega, et ettekantud tööd olid huvitavad nii vastava ala spetsialistidele kui ka muidu huvilistele. Ja kui mitte muud, siis pakkusid nad hea õppetunni, kuidas oma uurimistööd kaitsta. Seda vajad ka Sina, armas Tudengilehe lugeja! Üldiselt jäi mulle mulje, et EBSis ei väärtustata tudengite (uurimis)tööd piisavalt. Õigemini, tudengid ise ei väärtusta seda. Ometi oleks ju kasulik õppida teiste inimeste tööst ja ehk ka vigadest, mitte kõike seda ise läbi teha. Ma tõesti loodan, et huvipuu taga on lihtsalt ürituse kehv marketing ja halb ajastus, mitte tudengite ükskõiksus. Sest vastasel korral kaob viimaks ka nende inimeste huvi, tänu kellele jutuks olev üritus teoks sai. Sellest oleks ääretult kahju, sest pakub ju vaid Üliõpilastööde konverents võimaluse tutvuda oma koolikaaslaste töödega ja anda esinejatele võimalus oma mõtteid ka laiemale kuulajaskonnale esitada.

Konkursile laekus kokku ligi nelikümmend tööd. Hindamiskomisjon selgitas välja lõpliku paremusjärjestuse ning määras preemiate jaotuse:

I-II kursuselt

I auhind (2000 krooni) - Jaak Roosaare (BBA I), "1997.a. börsikrahh"

II auhind (1000 krooni) - Karin Golubev (BPA I), "Normid erinevates kultuurides"

III - IV kursus

I auhind (1500 krooni + 1500 krooni) Ingrid Ulst, Ingrid Eelmaa (ÕB 31), "Krediitdiastutuste juhtidele esitatavad nõuded (fit & proper) lähimineviku pangapankrottide taustal"

Bakalaureusetööd

I auhind (2000 krooni) Triinu Virgepuu "Eesti raamatupidamine teel Euroopa Liitu"

II auhind (2000 krooni) Maia Didök "Globalisation of National Economies: Threats and Opportunities of Growth"

III auhind (2000 krooni) Kristiina Kütt "Erisoodustuste maksustamine Eestis"

Raamatuga premeeriti:

Maarika Neudorf KB 11 - "Suhtlemine ja suhtlemisraskused"

Krista Sallaste ÕDÄ 11 - "Tajutud kontrolli kujunemine"

Eesi Vaher KD 11 - "Saavutusvajadus ja selle kujunemine"

Neeme Naaris ÕBÄ 11 - "Narkomaania ja selle mõju kuritegevusele"

Maria Raudsepp ÕBÄ 42 - "Emotsionaalne intelligentsus: teooria ja praktiline käsitlus AS Hansa Capitali näitel"

Aet Kiisla ÕHB 31 - "Hariduspoliitika Eesti üldharidussüsteemis"

Iris Viisileht ÕBÄ 42 - "Elektroonilised kanalid ja nende kasutamine väikeettevõttes"

Marje Redel ÕBÄ 42 - "Personaalpanganduse areng panganduses Tallinna Panga ja Ühispanga põhjal"

Kairi Vatlik, Karin Vatlik ÕBÄ 42 - "Teenuse arenduse analüüs: AS NT MARINE LTD; ASRENOVEREHITUS"

Riina Laiv "Eesti raamatupidamise juhendmaterjalide ja rahvusvaheliste arvestusstandardite võrdlev analüüs"

Kelli Vilu "Development of Business-to-Business Marketing"

Kristel Teder "Rahvusvaheliste raamatupidamise standardite võrdlus Eesti raamatupidamise seaduse ja Eesti Vabariigi Raamatupidamise Toimkonna juhenditega"

Vallo Ojasoo "Eesti raamatupidamise seaduse ja rahvusvaheliste arvestusstandardite teksti võrdlevanalüüs"

Diplomid rahaliste preemiate saanutele ning Tallinna Noortekommertskoja poolt välja pandud hinnaline Raymond Weilli kell parimale üliõpilastööle antakse konkursil osalenutele pidulikult kätte EBSi lõpuaktusel.

Jaak Roosaare BBA-I

Terve keha jne. ehk kevadsemestri spordiprogramm

Allhankena Üliõpilasomavalitsusele sportimisvõimalusi organiseeriv OilClub on taaskäivitanud EBS-i tudengite spordiprogrammi. Tasuta saab korra nädalas ujuda "Kalevi" ujulas ja kaks korda nädalas teha aeroobikat "Flexeris". Lisaks sisaldab spordiprogramm soodushinnaga pileteid või mitme korra kaarte "Flexeri" jõusaali.

Tudengileht korraldas ajakirjandusliku eksperimendi, et testida, kui lihtsalt tavaline üliõpilane meepoti juurde pääseb ja helistas suvalisel päeval ajal infoteates toodud telefonil. Telefon küll ei vastanud (päevane loeng!), kuid ujumissooviga SMS-ile vastas Elina tagasihelistamisega poole tunni jooksul ja uudishimulik tudeng sai teada, et mingeid imenippe tasuta pääsme saamiseks ei tule teha – tuleb vaid kell seitse kohale ilmuda ja esitada üliõpilaspilet või ISIC kaart. Oluline on mitte üle veerand tunni hilineda.

Kas spordiprogramm on piisava või vähemalt optimaalse mahuga ja miks ning kellele seda vaja on, olid teemad, millele uudishimulik tudeng Üliõpilasomavalitsuse presidendilt Madis Jäägrilt vastust otsis. Madis tunnistas, et ta ei ole ise ei sel ega eelnevatel semestritel spordiprogrammist osa saanud, kuid jagas lahkelt seletusi omavalitsuse haldusalas oleva spordiprogrammi ideoloogia kohta. Küsimusele spordiprogrammi olulisuse kohta kinnitas Madis, et see on ilmselt üks olulisemaid kriteeriume, mille järgi üliõpilased omavalitsuse tööd hindavad, kuigi ta ise peab kasvõi näiteks EBS-i esindamist Eesti Üliõpilaste

Liidus olulisemaks.

Madis mõnab, et spordiprogrammi võimalused on piiratud kooli poolt eraldatud rahaga ja üks kivist vee välja pigistamine sellega tegelemine juba kord on. Praegusel kujul on spordiprogramm ilmselgelt päevaõppe tudengitele suunatud, kuid kõikide õpperühmade ja kõikide tudengite soovide rahuldamine on juba ette ebaõnnestunud üritus. Seega ei ole ka tulevased suured muutused programmi mahu või suundade osas eriti tõenäolised. Kuigi Madise arvates saab OilClub organiseerimistöega hästi hakkama, välistab ta nende monopoolse seisundi ja lubab avatud konkurentsi spordivõimaluste pakkumise osas uuel õppeaastal. Ainus viga, mida Madis lubab tulevikus kindlasti mitte korrata, on spordiprogrammi 'poolitamine' sügis- ja kevadsemestri vahel, mis ainult suurendab kulusid ja tekitab sportimisvõimalustes lünki. Uudishimulik tudeng ei saanud jätta küsimata, kas spordiprogramm on: A.) teenus, mille eest

üliõpilased on oma õppemaksuga tasunud ja mis annab neile aluse nõuda ja kritiseerida või B.) on tegemist kooli poolse hea tahte avaldusega, mida tuleb võtta kui kingitust ja mitte norida. Kuna kooli ja üliõpilase vaheliseid suhteid reguleerivas lepingus pole sõnagi sportimisvõimaluste kohta, on õige variant B, ütles Madis.

Andres Hurt WD-21

EBS-i SPORDIPROGRAMM KEVADSEMESTER 2001.

Aeroobika	T 20:30 R 18:30	'Flexer' (Tartu mnt 50) 'Flexer' (Tartu mnt 50)	Tasuta Tasuta
Ujumine	T 19:00-20:00	Kalevi siseujula (Aia tn 18)	Tasuta
Jõusaal		'Flexer'	päevane (enne 16:00) pilet 40 kr õhtune pilet 50 kr päevane (kuni 16:00) kuukaart 250 kr 3 kuu kaart 675 kr

LISAINFO: oilclub@ebs.ee ja 052 14 615

FC Team EBS

Märtsi alguses loodud EBS jalgpallimeeskond FC Team EBS kutsus enda ridadesse kõiki jalgpallihuvilisi, et sügiseks tõusta ülikoolide seas parimaks.

Aprilli lõpus Eesti jalgpallimeistrivõistluste IV liigas osalema hakkava meeskonna peamiseks eesmärgiks on pääs meistrivõistluste III liigasse. Samuti osaleb FC Team EBS ülikoolide võistlustel.

"Tartu Ülikoolil, Concordial ja Tallinna Tehnikaülikoolil on jalgpallimeeskond olemas ning ega EBS ei saa neist kehvem olla," selgitas FC Team EBS eestvedaja Raimo Nõu. "OilClub leidis samuti, et sellist meeskonda on vaja ning võttis jalgpallurid oma tiiva alla. Esimene hooaeg on muidugi nn. sisseelamisperiood, kuid sellegipoolest oleme seadnud endale auahne plaani – ihkame saada Eesti ülikoolide seas parimaks."

Meeskond ootab lisajõude

Meeskonna komplekteerimisega tegeleva Juhan Haldre sõnusti on klubi vastu seni suurt huvi tuntud. "Me polnud palju reklaami jõudnud tehagi, kui mitmed tudengid ise meiega

Nii nagu Eesti tippklubide FC Flora (rohelistes särkis) ja FC Levadia mängijad soovivad endast parima anda, soovib ka FC Team EBS kooli jalgpalliplatsil väarikalt esindada.

ühendust võtsid," tõdes Haldre. "Siiski kardame, et meie koolis on palju häid jalgpallureid, kes uuest meeskonnast pole midagi kuulnud, kuid tahavad sellega liituda. Olete teretulnud!"

Nõu märkis, et kuigi meeskonna koostamine käib, on paika pandud esimene sõpruskohtumine. See toimub 19. aprillil kell 17.30 Laagna Gümnaasiumi staadionil, kus võõrustajaks on FC Muuga.

Treeningutega alustab FC Team EBS märtsi lõpus. "Kindlat treenerit meil ei ole, kuid teeme tihedat koostööd professionaalsete jalgpallklubide palgal olevate parimate juhendajatega, kellest mitmed on olnud ka Eesti jalgpallikoondiste juures," lisas Nõu.

Kuutasu 150 krooni

Meeskonnal peasponsorit ei ole, kuid jalgpallurite tegemist toetavad nii EBS kui OilClub. Eesti suurim jalgpalliklubi FC Flora võimaldab soodustingimustel kasutada Maarjamäe jalgpallihalli. Et esialgu on FC Team EBS-il vaja ennast toetajatele tõestada, peavad ka mängijad esimesel aastal kulutusi kandma. Nõu sõnul ei ole need suured: "Iga pallur peab välja ostma mänguvarustuse, mille kohta saime soodsa pakkumise Uhlspordilt, ja tasuma 150kroonist kuutasu."

FC Team EBS ootab kõikide mängimisest ja meeskonnale kaasaelamisest huvitatud tudengite e-kirju aadressil fcebs@ebs.ee või juhan@ebs.ee.

Peter Telling

Professor Albert Chi: "Memorising is a damaging process, but understanding increases the level of intelligence."

In June 2001 EBS will start an MBA collaboration program between Estonia and China. The initiative for this program came from professor Albert Chi and was further developed in co-operation with our university president Madis Habakuk. All this looks quite exciting and very unusual, so we asked Albert Chi for an interview in order to understand his reasons for creating the program and also to give an insight into his personality.

Albert Chi was born in China, where he spent some years as a little child, afterwards he got a degree from National Chingai University, Taiwan. He was the number 3 among 75000 students in this University which is considered to be the best university in this field in China.

After his undergraduate studies he went to the United States as a graduate student, where he obtained three Ph.D's in Mathematics, Statistics and Engineering, in the year 1996 he was on the list among the best 16 teachers in the United States.

You have spent so many years in the United States, what do you like most there?

Competition. When I went there, my ability to speak English was quite poor, and I also had to face the racial discrimination, but it was not an obstacle, I would say it is more a challenging factor. You have to be smart and successful in the States to be liked. I spent 25 years in the USA, 23 in Taiwan and 3 years in Finland...now it is Estonia.

Why Estonia?

My wife is Finnish and under her influence I changed my job from the University of Maryland to Finland. There I proposed an education collaboration program between China and Finland, but it was not so positive, since Finnish education system is not very flexible. So, I chose the neighbouring country Estonia as a backup. I chose an MBA program for Chinese managers, who would be educated by Estonian professionals. The need for such kind of a program in China is large, the statistics of 1999 showed the need for 170 000 MBA professionals and only about 10 000 a year are graduating from the schools in China. Only 30% of Chinese students finishing the program go back to China, about 30% go to the United States and the rest to the other countries in Europe and Asia. The program is planned to be interactive, not only Chinese students will have the opportunity to come here but also Estonian students will have the opportunity to learn more about the Asian market.

How long have you been in Estonia and what are your impressions about Estonian students so far?

I came to Estonia last year in August. The first half year I spent organising the details for the program and this year I am also lecturing the course of Mathematics for Business and Economics for IntBBA I. I can compare students in the USA, Estonia and Finland...Estonian students are somewhere between Finnish and American ones. In Finland, no questions, no interaction, silence in the class. In Estonia, students are more interactive, have more open attitude even though I still wish that the communication level was better, that there was an exchange of ideas and opinions...

What could be the reason for these differences - students themselves, culture, country?

Culture, yes and the country as well...in Estonia winters

are so long, so dark, so depressing, it is cold, people do not like to talk so much....in the USA it was different, bright sunshine, I don't like the winters here, but summers here are better than in the USA. It is beautiful here, the weather is not too hot, it is so clean and fresh, lakes, forests, nature...they are just too short.

Any differences you see in people...

Oh yes, in America, there is this competition factor, American society needs heroes...they like people who are smart, fast, successful, they help them in any possible ways, but Americans cannot accept failure...In Finland and Estonia it is totally the opposite, if you are outstanding, you do not feel comfortable, people feel suspicious about you and if you are poor, weak, the whole society will stand up for you and will help you.

I also think that Estonian students are willing to learn, but they are not eager to try more, try harder, they do not use their whole potential, they are kind of passive..active means be fully involved, use all your potential...

Aren't these just different values of the country?

Yes, people here are more civilised, more polite, more happy, I would say. Even if they are angry they behave like gentlemen. Americans are like "animals", they behave that way also, they get angry so easily.

You have so many different experiences.

What would you suggest for young people like me or any other student in our school for starting their lives, careers etc.

First is knowledge. Second is English. It is an international language and especially in the field of technology and science it is a "must".

I would also suggest young people to finish their high-schools, universities in Estonia and then I would encourage them to go to the United States, to get some work experience there and complete their studies there as well. In my opinion the USA is still the number one in the field of education.

Do you like estonian food ?

...every question has 2 answers, the right one and the honest one. I like a lot of vegetables and greens, the climate here is different.

Any other hobbies besides mathematics...do you enjoy cooking?

I enjoy eating...also jogging and singing, classical music and folk music. I wish I had a chance to learn some music instruments.

Well, I guess you were too busy in getting 3 Ph.D's...

Don't do too much, it is not necessary... ..

What are the things you value most in your life?

I want to be a useful person for the society. I learned from the society and I want to give my knowledge back one step higher, some contribution to the civilisation, to be creative, add something

Some motto you follow in your life...

It is a three step approach - setting a goal, having strong self motivation, working hard for the goal, accomplishing it and then setting the next level, even higher goal

Is there a point where you stop?

When you reach the level where you can contribute to the society...there are many levels...first you have to get your education, get a good job, the next level...to get a well paid job and also you have your preferences for the job. Going even further, to get a prestigious job, that means you have achieved something and you have respect from the others, after that comes the last level - you want to share what you have achieved, you want to create and give your knowledge back to the others

Some changes you would like to see in EBS...

I wish the school got more english books and magazines, co-operated with other libraries, such a small school like EBS cannot afford to have very many books, so, they need to co-operate and have systemized thinking, that means to work to the West (United States) and to the East (Asia) and in between close co-operation with other European countries

And some expectations from our students...

I wish them work harder, I am new here and I am hesitant to push too much, but yes, to work harder and use the whole potential. Learning process never ends and it is interactive, I am trying to teach my students to understand and not to memorise, memorising is a damaging process, but understanding increases the level of intelligence.

Sanita Pukite

Säravaid õppejõude - intervjuu Jaanus Palmiga

Mäletan, et esimesse turunduse loengusse läksin nagu Kolgata mäele. Tuttav Tartu Ülikoolist oli hoiatanud, et tema kolme aastase ülikoolielu seni kõige igavam ja ebameeldivam kogemus oli just see, mis mind nüüd ees ootas. Loeng oli kestnud vaevalt viisteist minutit, kui üks kursakaaslane mulle sosistas: "Kuule, päris kihvt tüüp!". Jaanus Palm alustas õppejõuna alles käesoleval aastal. Tema käe all on müügioskusi õppimas alles esimesed kaks rühma. Ometi pole Jaanus Palmile EBS võõras, on ju tegemist meie kooli vilistlasega. Tema menu tudengite seas on olnud märgatav ja nii püüdis EBS Tudengileht tabada "staari veel noorelt".

Milline on olnud sinu kooli- ja ametitee?

Ma olen läbi ja lõhki Nõmme poiss. Esimesed kaheksa klassi käisin Kivimäel, tollal siis külakoolis ja seejärel läksin 10. keskkooli. Minu koolivend on näiteks Lennart Meri ja siis veel päris palju tänases Eesti ühiskonnas edukaid inimesi. See näitab, et Nõmme on aedlinnana olnud koht, kus inimesed on saanud hästi areneda.

1988. aastal, kui mina keskkooli lõpetasin, seostati majandust enamasti raamatupidamisega. Ja raamatupidamise kohta käisid teadagi millised jutud, no näiteks, et seal kus lõpeb mõistus, algab raamatupidamine. Nendest juttudest rohkem mõjutas mind ilmselt

Jaanus Palm

siiski minu isa, kes oli masinaehitusinsener, rallisõitja ja ka muidu autodega seotud. Seega neid valikuid palju rohkem ei olnudki kui Tallinna Tehnikaülikooli masinaehitus-teaduskond.

Teatavasti olid tollal kõikjal väga kiired muutused ja paljud tudengid hakkasid kooli kõrvalt ka tööd tegema. Minu töökarjäär sai alguse Fordide ja Ladade maaletoojast AS Belestast. Alustasin ma seal õlinäpuna (mehhaanikuna) ja lõpetasin projektijuhina. Nii et areng oli üsna kiire, aga samas, tollane põlvkond tegigi selliseid karjäärihüppeid. Mingil hetkel hakkasime koos

kaaslastega mõtlema, et miks me kellegi teise jaoks töötame ja nii tegimegi 1994. aastal oma firma. Tõime maale ja müüsi autoosaid, peamiselt akusid. Mina olin vastutav ostu- ja müügi eest. Paraku hakkasid aga tekkima põhimõttelised konfliktid omanike vahel ja lõpuks ma lihtsalt müüsin oma osaluse. Seejärel töötasin ma veidi aega Alexela süsteemis, Tanklavarustuse ASis.

Kuna ma tegelesin töö raames äriilistes valdkondades, siis jäi masinaehituse eriala järjest kaugemaks. Tuli teha kiire otsus, kas ikkagi üritada masinaehitusega lõpuni punnitada (tegemata oli pool kursust ja mõned kursusetööd) või siis valida see ala, millega ma igapäevaselt tegelesin. Nii ma tegingi kiire valiku EBSi kasuks ja õnneks sain siia niipalju ainepunkte üle kanda, et sain teisele kursusele. Asusin siis kaugõppes ärijuhtimist õppima.

Samal ajal töötasin ma muidugi edasi, pärast Alexelat tuli lühiajaliselt Balti Autoliising. Viimasel aastal EBSis ma siiski keskendusin oma bakalaureuse tööle ja tegelesin peamiselt õppimisega.

Pärast kooli lõppu tegi Madis Habakuk minu kursusekaaslasel Jan Andresoo (praegune EBS Juhtimiskoolituse Keskuse juht) ettepaneku Avatud Ülikooli rajamiseks ja nii hakkasin ka mina selle projektiga tegelema. Ühel poolt pakkus mulle selline konsultatsioonitegevus huvi ja teisalt toetas EBS omalt poolt magistrikaardi õpinguid. Nii ma siis jätkasin ühtlasi ka magistriõppes ja sellest aastast alates õpetan päevasele ja õhtusele rühmale ka turundust.

Nii et õppimine on Sinu jaoks oluline?

Jah, see on nagu elu lahutamatu osa, millega ma olen pidevalt tegelema. Tundub, nagu ma ei oskakski enam ilma elada. Nii et võib öelda, et mingil hetkel on õppimine minu jaoks hobiks muutunud.

Millised on su enda mälestused EBSis veedetud kooliajast?

Mälestused on väga head. Minu kursus oli tõesti vinge ja meil oli

tore elu ka väljaspool õppetööd. Kuna me õppisime kaugõppes, siis kohtusime koolis ainult kord nädalas. Aga see oli alati pidupäev, kui üheskoos kokku saadi ja need päevad läksid tihtipeale päris pikaks.

On Sul kursusel veel ka täna sõpru, kellega läbi käid?

Lisaks kursuseõele ja –vennale EBS Juhtimiskoolituse Keskusest on päris palju vanu tuttavaid. Me suhtleme nii tööalaselt kui ka lihtsalt sõpradena.

Millega Sa tegeled siis, kui parajasti ei õpi ega tööta?

Loomulikult tuleb vaimset poolt tasakaalustada. Ma olen suusataja. Ma ei olnud küll võistlustel väga kõva, Eestis omavanuste hulgas umbes kahekümnnes. Aga nädalas sai ikkagi viis-kuus korda trenni tehtud. Keskkoolis ma võistlusspordiga enam eriti ei tegele, suusatasin rohkem oma lõbuks. Mõned kõvemad tegijad on öelnud, et pärast võistlusspordist loobumist ei viitsi enam üldse suuski alla panna. Minu puhul oli asi teisiti, mulle lihtsalt meeldib murdmasuusatamine. Olla looduses, panna ennast proovile – see on väga mõnus.

Suvel tegelesin varem peamiselt jooksmisega, et ennast suusatamise jaoks vormis hoida. Viimasel ajal olen aga hakanud rohkem rattaga sõitma.

Mis Sa arvad, miks Sa tudengitele õppejõuna meeldid?

Kuna ma ise ju ka veel õpin, siis on mul olemas väga otsene võrdlusmoment sellega, mida teevad õppejõud, kes minule loevad. No ja eks ma üritan õpetada sama hästi. Ma arvan, et ma olen piisavalt inimlik ja arvestan tudengitega. Ma püüan ka neil lasta rääkida, sest ainult kuulates ei suuda väga palju infot vastu võtta. Pealegi ei ole minu jutt ju mingi lõplik tõde. Seda ühte ja igavest tõde ei olegi olemas. Eks ma ikkagi üritan endast parima anda.

Kes on Sulle olnud eeskujuks?

Peamiselt minu isa. Mis saab väiksele poisile ikka vingemat olla, kui see, et isa on rallisõitja. Minagi alustasin autosõiduga iseseisvalt umbes seitsmesel, niipea kui jalad napilt pedaalideni ulatusid. Isa usaldas mind. Vahepeal tahtsin ma ka ise hirmsasti rallisõitjaks saada, aga eks aeg pani omad majanduslikud takistused peale ja kool võttis ka oma aja. Ja lisaks isale on minu jaoks oluline olnud ka vanaisa, kelle juures Rõuges veetsin ma suurema osa oma suvevaheaegadest.

Kas Sul on endal omadusi, mida ka teistes hindad?

Kardan, et piisavat otsekohestust mul sellisel määral nagu tahaksin, ei ole. Võib-olla ma tahaksin olla veelgi otsekohehem kui ma olen. Aga aus ja lojaalne olen ma küll, mingile üritusele või lubatud asjadele. Püüan alati anda endast selle koha pealt parima.

Milline on Sinu elupõhimõte?

Ma olen viimasel aastatel üritanud endaga rahul olla. Tuleb jõuda endaga sobivusse, see on just see, mida ma tahan ja mille poole püüdn.

Kas Sa kahetsed mõnda elus tehtud valikut?

Jah, üks asi, mida ma oleksin tahtnud teisiti teha oli just see TIPist lahkumine. Selle otsuse, mille ma tegin neljandal kursusel, oleksin pidanud tegema juba teisel. Mul oli tegelikult juba siis plaan minna majandusse üle, aga tol hetkel jäi pealehakkamisest ja otsustavusest puudu. Ma ei usu, et asjad oleksid siis oluliselt paremini läinud aga ehk oleksin saanud mõned asjad kergemini kätte.

Kuidas on turunduse roll ettevõtetes Eestis viimasel ajal muutunud?

Täna on päeval ettevõtte juhtkond tunnistab, et turundus on väga oluline. Samas öeldakse seda, et head

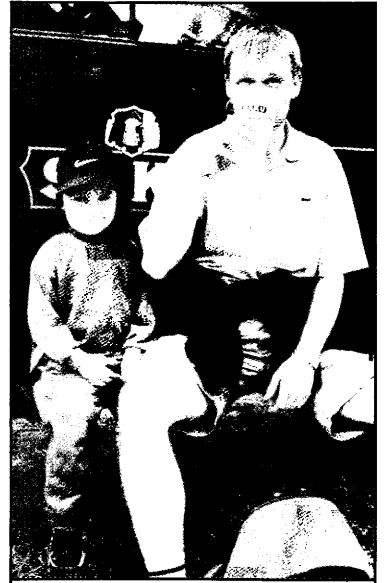
inimressurssi selles valdkonnas Eestis napib. Ja mis seal salata, napib ka. Ega meil tegelikult väga häid turunduse spetsialiste ja õppejõude ei ole. Siin ongi täiendkoolitajatel ja ka ülikoolidel väga palju ära teha.

Turunduse roll on siiski selgelt suuremaks läinud ja seda teadvustatakse. Kui reaalselt ta töötab või toimib, see on teine küsimus. Ma arvan, et seal on veel pikk maa käia. Selge on, et turunduse koht on muutunud tähtsamaks ja täna ei nähta turundusjuhti enam ainult pastakate tellijana, vaid teda kaasatakse tihtipeale ka strateegiliste otsuste juurde.

Ma ei arva siiski, et kõik nüüd väga korras on. Tegelikult ei olegi see ainult ettevõttes kinni, vaid ka tarbijas või turus.

Millise firma turundus Sulle Eestis kõige rohkem meeldib?

No mis seal salata, Hansapank on ikka üsna stiilne. Ta on terviklik. Homses loengus kavatsesin ma just küsida teie arvamust Ühispanga uue reklaami kohta. Kui me kasvõi võrdleme kahte Eesti panka, siis Hansapank on turundustegevuses selline terviklik, Ühispank on aga rohkem hüplev. Tulevad mingi asjaga, aga ega päris täpselt ei saa aru mis see on. Aasta turundusteoks pakkusin mina Q-GSMi. See positiivne agressiivsus, millega

"Sport on nii mulle kui mu perele väga oluline". Saku suverullil Otepääl koos poja Andreasega

ta on turule tulnud, on tegelikult päris kõva teo ära teinud. Paistab välja, et seal taga on rahvusvaheline kontsern, kes teadvustab, et esimeses etapis on vaja raha turundusse panna. See on see, mis toob eesmärgi lähemale. EMT on ka hea, aga selline rahulik ja konservatiivne.

Siinkohal küsiksin, millise firma teenust ise kasutate?

Olen juba teist aastat Q-GSMi klient. Alguses oli jah nii, et visati leviala üle nalja ja ega ma päris rahul ise ka ei olnud. Aga nüüd on olukord muutunud ja need naljad ei ole enam päevakohased.

Milline on Sinu slogan või lubadus tarbijale?

Ega ma odav ei ole. Selles mõttes, et siis ma ju solvaksin ka EBSi poolt antud haridust. No kui me arvestame, et teenus sõltub ka selle tarbijast, siis koolitajana on minu jaoks väga oluline tarbija enese panus. Mina panen endast välja maksimumi ja selleks, et tuleks oleks maksimaalselt hea, peab ka õppija maksimaalselt pingutama.

Kas turundus on kunst või teadus?

Selgelt kunst. Ei ole võimalik saada tippu, kui puuduvad vastavad omadused. Ma arvan, et kõige tähtsam on üldistamisvõime ja terviklik nägemus. Samas on oluline muidugi ka hea suhtlemine, väljendusoskus, empaatiavõime – kõik see mida kutsutakse emotsionaalseks intelligentsuseks. Selles mõttes mulle väga meeldib see teooria, et erinevalt IQst on EQd võimalik treenida ja arendada.

Mida Sa arvad EBSist ja siin antavast haridusest?

Olles ise siin õppinud ja õppides ka praegu, arvan väga hästi. Ilma igasuguse võltspaatoseta võin kinnitada, et olen EBSi patrioot. Kuna ma olen ka TIPis õppinud, siis oskan ka riigikooliga võrrelda. Ma pean väga vaeleks väidet, et tasuta hariduse puhul tuleb palju õppida, aga tasulises kohas õppides piisab vaid maksimisest. EBSis on nõuded muutunud üha rangemaks, nii kooli enda kui ka üliõpilaste suhtes.

Kas sa oma poja hariduse eest oled valmis maksma?

Jah, ma arvan, et eks see suhtumine tulenebki just inimese enda kogemusest. Kes on ise pidanud hariduse eest maksma, see ka mõistab seda paremini. Pean õigeks, et vanemad hakkavad lapsele juba varakult kooliraha koguma. Ma ei arva, et riik peab mu last tingimata tasuta koolitama. Muidugi, juhul kui ta on nii tubli, et saab tasuta õppida, siis jääb see raha talle stardikapitaliks.

Mida Sa tänastele tudengitele öelda tahaksid?

Selgelt tuleb arvestada sellega, et kui sa saad talaari selga, siis sellega su õppimine tegelikult veel ei lõpe. See on ainult üks osa sinu õppimise protsessist. Õppida tuleb tegelikult igal pool käies, igal pool olles, ühesõnaga pidevalt. Õppimine võiks tõesti kujuneda hobiks. Hobi on ju selline tegevus mida me teeme meeeldi, ilma et keegi meid sunniks. Hobi on tegevus, mis on mõnus. Kui sa endale selle mõtte sisse harjutad, siis suudad sa ka ühel hetkel endaga rahule jääda.

Jaak Roosaare BBA-I

"Mulle meeldib hirmsasti reisida". Jaanus Palm Viinis.

Oilclub sai alguse autost...

...või õigemini tekkis neljal hakkajal noormehel just sellises paigas idee asutada üliõpilasklubi, mis tegeleks koolielu elavdamise-arendamisega.

Klubi "sünnipäevaks" peetakse 2. aprilli 1996. Auto, milles asutajad tol hetkel viibisid, sõitis Lasnamäe kanalil (pöörduki tagasi missioonilt "lilled kursaõele sünnipäevaks"). Esialgne 4-liikmeline klubi tegeles

peamiselt enese lõbustamisega (nagu EBSi tudengitele ikka kombeks), ainukeseks erinevuseks oli vaid see, et antud seltskonda tunti OilClubi nime all... meenutab Karel, üks klubi asutajatest. Oma klubi nimest vaimustatud seltsimehed registreerisid klubi ametliku MTÜna ja vajalikud varad selle tarvis kraabiti kokku esimesi EBS t-särke valmistades, mis paistsid silma oma vaimukusega ja peegeldasid uhkust oma kooli üle. Need müüsid hästi...

Lahedale seltskonnale lisandus sõpru-tuttavaid oma kursuselt ja paari kuuga kasvas klubi juba üle 10ne liikmeliseks. Üheskoos pidutsemise kõrvalt hakati planeerima ka suuremaid ettevõtmisi: pidusid tervele kursale jms. Üliõpilastraditsioonide kohaselt olid peod rajud ja kõigil jätkus nende jaoks vaid kiitvaid sõnu.

Sel ajal, kui kooli ametlik *student body* alias Edustus tegeles peamiselt niisama lorutamise ja uhkete loosungite väljamõtlemisega, oli tegelikult üsna lihtne olla ambitsioonikas. Ja seda OC noored ka olid. Iseloomustavaks võib nende kohta tuua välja eriti kõrget mõttelendu ning võimet püstitada mõnikord lausa ulmelisi eesmärke. Ometi suudeti need saavutada! Mõne kuuga olid OC valduses kõik peamised kooli tudengielu keskpunktid – ajaleht, spordielu, meelelahutus.

Esimesed ülekoollised peod nägid ilmalvastust umbes pool aastat peale klubi asutamist. "Organiseerimisvõime ja suure tahte poolest silmapaistvatele noortele pakkus Edustus ise välja oma pooleliolevate projektide jätkamist: korvpallisaali broneerimine harrastajatele, mõnede esindusküsimustega tegelemine jne.", räägib klubi üks esimesi uusi liikmeid Kaido Kuusk. Sellega ei piirdu. Peagi loodi terve spordiklubi, mille ülesandeks sai pakkuda mitmesuguseid spordivõistlusi, ujumist, aeroobikat, korvpalli harrastajatele, moodustati ka Team EBS. Mõne kuu pärast andis ülikool OC-le loa hakata juhtima EBS ajalehte. Põhjuseks toodi just klubi liikmete hea organiseerimisvõime, usaldusväärsus ja eelnevalt koolile tehtud trükiste allhanketööd.

Samuti hakati konsulteerima ka EBS Edustust ning ka praegu toimiva üliõpilasuutimiskonstruktuuri on Edustuse tarbeks välja töötanud just OC liikmed.

"Kahjuks kipuvad eestlased veel tihti segamini ajama ambitsioonikuse ja ülbuse, mistõttu kasvas kiiresti ka lõhe OC pooldajate ja vaenlaste vahel," räägib Karel. Viimased heitsid klubilastele peamiselt ette, et muututakse "uhkeks" ja käitutakse "üleolevalt". Eks võis neis inimestes ju omamoodi kadeduseus varitseda. Oli ka selliseid aktiviste, kes üritasid isegi klubi vastu välja astuda, kuid alati rahunes kõik enne, kui klubi ennast kaitsmaga jõudis hakata.

Ambitsioonikuse tipp oli Oilclubile EBS aastaraamatu väljaandmine! "See oli tegelikult meie klubi tolleaegse juhataja kinnisidee" räägib Karel. "Herty oli veendunud, et kui meid muidu veel saab seada mõne konkureeriva ülikooliga samale pulgale, siis peale oma isikliku aastaraamatu väljaandmist oleme kindlasti kõigest tugevasti ees". Ja ära nad selle tegid. Ja seda kõike ilma mingisuguse välise abita: pildistati 1500 üliõpilast, kirjutati kümneid artikleid, koguti materjali, kraabiti kokku eelarveline 150 000 EEK ja peale pooleaastast tööd said klubi liikmed uhkusega koolile üle anda esimesed aastaraamatud! Raamatu tase oli niivõrd kõrge, et seesugust polnud ei Eesti ülikoolid ega keskkoolid varem näinud!

Kahjuks käib kõige kiire ja hoogsaga tihtipeale kaasas ka mõningane langus. Nii saabus ka klubil omamoodi kriis, mille peamiseks põhjusteks just juhatuse sisesed pinged ja juba poolteist aastat hiljem oli Oilclub lausa varemeis; enamus liikmeid jäi alumni. Selle kõige tõelisi põhjuseid ei avalda keegi, kuna liikmed on teineteisele lubanud, et detailid ei välju avalikkusele, kuid sisuliselt tuli peale sellist krahhi OCi uuesti üles ehitama hakata. Uus juhatuse esimees ning juhatuse liikmed kasvatasid liikmete arvu kiiresti 25 piirimaile ning hakati jätkama vanu kohustusi ning looma uusi traditsioone.

Tekkis taas kasvuperiood. Algusaegadel oli olulisimaks ülesandeks teha nn. "promo" üritusi, mis klubile eelkõige tuntust tooks. Hiljem kui selle järgi vajadus kaduma hakkas, keskenduti suurematele projektidele, mille tagajärjel omakorda kasvas klubi käive numbrini, millel taga lausa kuus nulli.

Möödunud sügisel leidis EBS omavalitsus, et OC loodud spordiklubi juhtideks sobiksid nemad märksa paremini. See sai

aga viimaseks piisaks karikas, mis oli täitunud seoses omavalitsuse järjestikuste nurjunud ettevõtmiste ja otsustega. Edustus hääletas omavalitsuse maha. Mõni nädal hiljem proovis õnne veel üks asepresidentidest, kuid vaene mees ei mõistnud, et uus omavalitsus oli juba ammu ametis, kuid veel lihtsalt vormistamata. Poisid lihtsalt alahindasid klubi võimu kuluaarides. OC töös on osalenud läbi aegade üle poopesaja tudengi. Kõikidel lõpetanutel on täna hea töökoht, nad on edukad. Kõik nad on tänulikud klubi antud kogemuse üle, mis on aidanud neil paremini konkureerida tööjõuturul ja hõlpsamini sisse elada töökeskkonda. Klubi on kõigile oma liikmetele andnud võimaluse koolis õpitut ka tegelikkuses praktiseerida: müügitöö, juhtimine, raamatupidamine, projektijuhtimine ja teatud määral ka poliitika on ju osakesed OC igapäevases tegevuses. Siiski arvatakse mõnikord ennatlikult et tegemist on mõnevõrra kinnise, sõprade ringis tegutseva üksusega ning liituda on üsna võimatu. Tegelikult pole see üldse nii, sest klubi võtab vastu kõik uute ja värske ideedega hakkajad inimesed. Ometi ootab neid ees väike katsumus, mis algab enese tutvustamisega vanadele olijatele ning kulmineerub tormilise klubirebaste ristimisega. Alles hiljem saavad liikmetest sõbrad.

EBSis on mitmel korral üritatud luua klubisid, ühinguid ning organisatsioone. Enamuse eesmärk on erineda OilClub-st. Ometi on kõik nad kadunud sama kiiresti kui tekkinud. Kuigi OC pigem tervitab ja toetab uusi tegijaid, siis nende kadumise taga on pigem asutajate endi probleemid kui keskkonna tingimused. See tõestab omakorda, et tegu on erakordse nähtusega EBS ajaloos. 5-aastane klubi on koolis püsinud kauem, kui ükski teine tudengiorganisatsioon (k.a. omavalitsus, mis loodi 3 aastat tagasi). 4 aastaraamatut ja ca. parkümmend pidu, trükist ja lugematu arv väiksemaid võite hiljem jätkab see EBS üliõpilasklubi võitlust enda, keskkonna ja tuuleveskitega. OC võibolla ei tee asju perfektselt, kuid ta teeb õigeid asju... ja hetkel pole kedagi, kes teeks midagi neist paremini.

Kadri Lindpere BBA-II

EBS lasteaed - lahendus lapsevanematest tudengitele!

Juba pikemat aega on kooli seintel tähelepanu kogunud kuulutused, mis kutsuvad oma last panema EBSi lasteaeda. Kas tegemist on järjekordse käiguga EBS kontserni poolt, kus EBS grupp laieneb horisontaalselt, et pakkuda parimat juhtimisharidust ka kõige noorematele? EBSi Tudengileht käis lähemalt järele uurimas ja selgus, et ürituse taga on ikkagi tudengid ise.

Küsimustele vastas OÜ Act & Party juhatuse esinaine Anna-Liisa Sisask, kes on ühtlasi ka EBS ärijuhtimise I kursuse üliõpilane.

Kust tuli selline idee – hakata kooli kõrvalt lasteaiaandusega tegelema?

Äri aluste aine raames oli meil vaja head äriideed, millega tegelema hakata. Üliõpilastest moodustati grupid, kes pidid hakkama tegelema mingi reaalse ettevõtte juhtimisega. Ülle Pihlak (Äri aluseid andev õppejõud, toim.) soovitas teha EBSi tudengite ja õppejõudude lastele õhtune lasteaed, sest suur nõudlus oli koolis olemas.

Millised on suurimad probleemid, millega olete kokku puutunud?

Probleemiks on kindlasti see, et oleme kõik üliõpilased ning aega on liiga vähe.

Samuti on suur puudus vastavatest kogemustest.

Miks peaks lapsevanem tooma oma lapse just EBSi lasteaeda?

Meil on väga soodne asukoht kooli kõrval, sobivad lahtiolekuajad - 17.00 kuni 22.00, kogenud kasvatajad, vastavalt kujundatud ruumid (palju erinevaid mängu ja mänguasju) ning üliõpilasele sobiv hind.

Kuigi lasteaia käivitamine on veninud (peamiselt lastevanemate oodatust väiksema huvi pärast), ei ole tudengid siiski ideed maha matnud ja EBSi lasteaed on siiski saamas reaalsuseks. Ehk on Tudengilehel siis kunagi tulevikus võimalik intervjuuerida inimest, kes on terve oma elutee – lasteaia doktorioõppeni – veetnud EBSiga seotud asutustes.

Jaak Roosaare BBA-I

Arvustame arvuteid!

EBS on korduvalt reklaaminud, et koolil on moodne arvutiklass koos kiire Interneti püsiühendusega. Iga õpilane saab oma meiliaadressi ja õiguse kasutada kooli arvuteid nii palju kui süda lustib. Ometi on viimasel ajal kurdetud, et tegelikkuses asi ei toimi. Internet pole sugugi nii kiire, vahel on raskusi isegi kooli enda kodulehekülje avamisega. Ka on arvutiklassid sageli ülerahvastatud või toimuvad seal tunnid.

Tudengileht uuris probleemi lähemalt, paludes kümnel tudengil olukorra kohta oma arvamust avaldada. Kokkuvõtvalt arvati, et enam-vähem võib arvutiklassidega rahule jääda. Kõige rohkem kaevati siiski aeglase Interneti ja vanade arvutite üle. Ka toodi välja isikliku kettaruumi piiratus, 10 megabaiti pole tänapäevaste failide puhul tõesti just kuigi suur maht. Välja käidi veel ka idee, et kui koolil uusi arvuteid ei ole võimalik muretseda, siis tuleks vähemalt vanu paremini hooldada ja vahel näiteks klaviatuure puhastada. Tahtsime ka teada, kuidas suhtutakse uude printimispoliitikasse. Teatavasti oli varem EBSis võimalik printerit piiramatult kasutada ja keegi prinditud lehti ei lugenud. Sellest semestrist alates on aga kehtestatud limiidiks 180 lehekülge semestris. Tudengid suhtusid kitsendusse

üllatavalt rahumeelselt ja keegi väga ei kurda. Põhjus on muidugi ka ilmne – kuna tegemist on alles semestri algusega, pole kellegi printimisliimi veel ammenud.

Arvutiklassi ülekoormatuse vastu aitab hästi Eesti majanduse ja tehnoloogia leviku üldine areng. Nimelt oli kõigil kümnel vastanul ka kodus arvuti. Koolis kasutatakse arvuteid peamiselt e-maili lugemiseks ja Internetis surfamiseks. Kodutöid kirjutavad enamus EBSi tudengeid siiski, nagu töö nimigi ütleb, kodus. Võib vaid hirmuga mõelda, mis juhtuks siis, kui kõik tudengid vajaksid kooli arvutiklassi ka tundidevälisel ajal. Poleks vabu arvuteid, poleks hingamiseks õhku... Õnneks jääbki selline olukord kujutelmaks ja veidi tihedamaks läheb arvutiklassis ilmselt semestri lõpus.

Arvutiklassi probleemidest rääkides on väga raske jääda objektiivseks. Loomulikult on 90% juhtudest võimalik leida vaba arvuti meili vaatamiseks, loomulikult on ka Internetiühendus 90% juhtudest talutava kiirusega ja tegelikult ei sega arvutikasutajat ka arvuti vanadus. Probleem kerkib aga ikkagi üles, sest paraku kipub inimene mäletama just seda 10%, kus arvutiklass oli "jälle" täis ja Internet maas. Enamasti on aga olukord talutav.

Kiirem arvuti aitaks kokku hoida aga vaid paarkümmend sekundit programmi avamisega, kõik vajalikud programmid jooksevad koolis ju normaalselt. Mängimiseks aga pole kooli arvutiklass tõesti sobivaim koht, puuduvad siin ju enamikel arvutitel CD-ROM seadmedki.

EBS Tudengilehe küsimustele vastab kooli IT teenistuse juhataja Olev Loitme.

Miks ei ole tudengitele tunnivaliseks kasutamiseks avatud kõik arvutiklassid? Kui palju koolil üldse arvutiklasse on?

Praegusel hetkel on üliõpilastele kasutada järgmised õppeklassid: 209; 210; 211; 212; 304. Seda ka praktiliselt.

Õppeklasside avamine tööks toimub vastavalt nõudlusele. Kogu aeg on avatud klass 210, kus läheduses asuvad IT töötajad ning vastavalt vajadusele avatakse ka ülejäänud klassid. Vajadus kajastub selles, et lahtiolevates klassides pole enam vabu töökohti. Kui küsimuse mõte on selles, et kogu aeg peaksid pärani olema kõigi arvutiklasside ukсед, siis praeguse sisekorra kohaselt see tõesti nii ei ole. Selle põhjuseks on praktikas kogetud ebaturvaline keskkond arvutitele.

Mis alusel on määratud isiklik kettaruum ja printimisliim? Kas keegi tudengitest on käinud selle üle kurtmas?

Kettaruumi limiidi aluseks on piiratud ressursside olemasolu. EBSi nimekirjas on ligi 2100 üliõpilast; korrutades selle 10 Mb-ga, saame 20 Gb kettaruumi, Arvestades veel ruumi operatsiooni- ja rakendustarkvaradele, ei ole see tehniliselt sugugi väike näitaja.

Printimise limiidi aluseks on analoogselt piiratud ressurssid tarvikute (paberi, tahma) soetuseks. Ja praktikas on üsna sageli nähtud täiesti vastutustundetuid väljaprintimisi - eriti internetist. Ei ole üldsegi harukordne, kus on näha väljaprinti hunnikus pool ajakirja "Soov", kümnete lehekülgede kaupa poolikuid töid jne. Üks kasutaja sai limiidi, 180 lk, ühe päevaga täis.

Ametlikult on limiitide aluseks loomulikult EBS-i rektoraadi soovid ja korraldused. Limiitide suuruste üldiseks muutmiseks tuleb vastavalt sinna ka pöörduda. Kurtjaid on, mitte küll väga

palju. Aga printimise poole pealt on see aeg veel tulemas.

Kas erandkorras Teiega läbi rääkides on võimalik limiite suurendada (teades, et kõik nagnii oma 10Mb ja 180 lk. ära ei kasuta)?

Erandeid saab olla üks, kaks, kolm, mitte aga kümme-kakskümmend-kolmkümmend. Vastasel juhul oleks otstarbekas muuta ikkagi eeskirja.

Semestri alguses oli paar nädalat võrk eriti aeglane. Millest see tingitud oli?

Väide pole päris täpne. Aeglane oli see semestri kolm esimest päeva. Seda on võimalik kontrollida vastava EENeti statistikaga. Põhjuseks kasutajate massiline interneti kasutamine, interneti raadiolinkühenduse kanali piiratud suurus, aga ka üldsegi mitte väheoluline - internetist surfatava teise poole aadressi suur külastatavus ja sealse serveri väike jõudlus.

Kas ja kuna on koolil plaanis arvuteid uuendada, uusi arvutiklasse rajada, internetiühendust parandada?

Praeguseks on arvutiklassid siiski suhteliselt heas seisukorras:

klass 210 - Celeron 400 MHz, 64 Mb Ram;
klass 211 - Celeron 533 MHz, 64 MB Ram;
Klass 212 - Pentium II 266 MHz, 64Mb Ram;
Klass 209 - Celeron 600 MHz, 64Mb Ram;
Klass 304 - 586, 32mb Ram

Selle aasta IT kavas on ettenähtud ühe õppeklassi täielik uuendamine, serveri ressurssi suurendamine (Hdd), võrguprinterite soetus õppeklassidesse, litsentsipõhise suurem tagamine. Samuti uue õppeinfosüsteemi loomine/juurutamise, kodulehtede süsteemi osaline uuendamine, Web CT serveri ressurssi välja outsourcimine ja veel ühte-teist. Tööd toimuvad samm-sammult ja sama lugu on tulemuste nähtavaks saamisel.

Interneti ühenduse garanteeritud suurus on 800kb/s, praktikas küündib ühe Mb/s. Kuna Web CT on lähiajal plaanis majast välja viia, siis oodatavalt koormus suures osas langeb ja internetikanal ei tohiks sellel aastal kindlasti kitsaks jääda.

Jaak Roosaare BBA-I

Millest tudeng ilma jääb?

Vaatomata asjaolule, et olen ise juba kolmanda kursuse tudeng, jääb mõneti arusaamatuks, mida 'keskmine' üliõpilane peale loengus pakutu ja tuttavate koolist veel saada soovib. Küsimus on igati asjakohane, sest praegusel momendil tundub, et muu tudengit ei huvitagi. Stipendiumist?

Veebruarikuu lõpus istus koos stipendiumikomisjon. Üllatav oli asjaolu, et muude stipendiumide hulgas, millele kandideerimiseks tuleb ise soovi avaldada, (pean siin silmas välisstipendiumeid Eesti Mobiiltelefonilt, Borås Östra Rottariklubilt ja Magistriteklubilt) laekus avaldusi väga vähe. Äärmisel korral võiks tulemusega rahul olla Rotariklubi stipendiumi osas, kuhu oli laekunud 9 sooviavaldust. Kui aga võtta arvesse, et Magistriteklubi stipendiumile, mis on 40% õppemaksust e. 7600 krooni, laekus vaid 2

avaldust, siis peab ikka midagi lahti olema küll! Veel hullem oli olukord EMT stipendiumiga, mille suurus on terve semestri õppemaks ja millele laekus vaid üks avaldus. Tekib küsimus, mis tudengil viga on, et ei viitsita isegi raha saamiseks avaldust kirjutada? Kindlasti vaidlete vastu, et need, kes stipendiumit saavad, on väga hea õppeedukusega. Vastan, et ei ole. EMT pakkumisele kandideeris isik, kelle keskmine hinne oli 3,14 ja üks võlg. Ärge olge laisad, kasutage võimalust!

Konkurssidest?

Meie koolis on käimas ka üsna palju mitmesuguseid konkursse. Sealhulgas on lõppenud maskoti- ja Läänemerelinnade esseekonkurss. Tulemus võrreldes ülalmainituga enam eriliselt ei üllatagi. Mõlemale konkursile auhinnafondi suurusega kokku 11000 krooni, laekus vaid 7 tööd. Konkursi

lõpptulemused jäeti välja kuulutamata. Lisaks ei ole minu andmetel ühtegi tööd saadetud ka ISC Symposiumile, mille nõudmiseks oli kirjutada vaid 5-7 lehekülge esseed. Kakssada viiskümmend parima töö autorit kutsutakse vastuvõtja kulul ka Šveitsis kohapeal toimuvale konverentsile, kus muuhulgas antakse üle ka rahalise auhind. Näiteid võib tuua veelgi. Veebruari alguses toimunud Global Business Challenge eelvoistlusele registreerus vaid kolm võistkonda. Võitjad sõitsid aprilli alguses USAsse.

Loengutest, seminaridest?

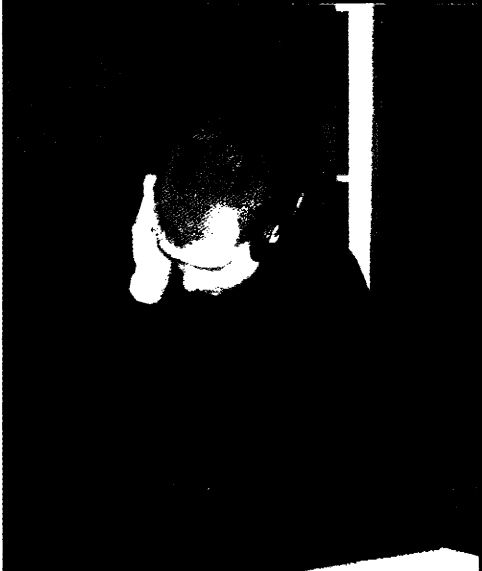
21. märtsil toimus PricewaterhouseCoopers'i loeng, mis seostus ka peatselt algava värbamiskampaaniaga. Kutsutud olid kõik kolmanda ja neljanda kursuse päevaõppe ärijuhtimise tudengid, kuid kohale tuli vaid kuuendik. Minu arvates on see ebanormaalne,

võttes arvesse, et tegemist ei olnud mitte ainult enesereklaamiga, vaid kohalviibijad said ka hea ettekujutuse PwCist, sh. audiitori tööst, tulevikuideedest konsultatsiooniturul.

Artikli kirjutamise hetkel ei ole ma veel kindel, kas plaanitud debatt raudtee-erastamise teemal toimub või mitte. Põhjus on jällegi äärmiselt proosaline: mõned kuud tagasi käis EBSis Baltic Rail Service'i juhtfiguure Edward Burkhardt, keda kuulasid peamiselt magistrandid. Bakalaureuse tudengeid vist selline asi ei huvita.

Kui tudeng ei ole huvitatud stipendiumi saamisest, mitmesugustest konkurssidest, loengutest, seminaridest, siis mis teda huvitab? Kas Sa oled siia kooli tulnud tõesti vaid selleks, et teha kellelegi heategu? Kasuta neid võimalusi, mida kool sulle pakub, vastasel korral muutub laiskus ja käegalõmimine sinu eluharjumuseks. Sellisena aga ei saa Sinust Tuleviku Tegijat.

Madis Jääger

Tantsupalavik meid neelas

2. märtsil viis peobuss kõiki soovijaid (mõeldud on siiski EBSi omasid), eesotsas aktiivsete avaliku halduse tudengitega, seekordsesse peopaika -Harku peo- ja puhkekeskusesse. Üritus kujunes väarikaks järjeks juba eelmisel aastal peetud avaliku halduse teise kursuse poolt korraldatud avapeole, ähvardades oma teistkordse õnnestumisega traditsiooniks kujuneda.

Seekord võis lõbusate inimeste seas täheldada märgatavat välistudengite osakaalu, rääkimata muidugi erinevate õppevormidega haldusjuhtidest ja teistest hea fiilingu austajatest. Oma kohalolekuga tunnustasid väljakujunevat peobrändi ka Üliõpilasomavalitsuse liikmed. Mis siis täpselt toimus? Tudengid transporditi nappi 40minutilise sõiduga külmade talvapäevade eest kuumadesse 80ndatesse. Tantsupõranda rütmisega ei tulnud vähimatki vaeva näha, kuna ülessoojendamine leidis aset juba teel sihtpunkti. DJ Ken Matsalu poolt mängitud teemakohane muusika kütkestas unustamatute hittidega, mis vallandasid tõelise tantsupalaviku. Vürtsi lisasid julged stiilijüngrid, kes olustiku loomisele vaieldamatult suure omapoolse panuse andsid.

Lahkumise valusid kompenseeris omamoodi olemiseks kujunenud bussireis tagasi, kus laskuti kohati ka sentimentaalsete viiside ("Laul pistodast") küttesse. Kuid siin ei mänginud repertuaar vähimatki tähtsust, peasi et initsiatiivi jätkus!

Järjekordselt saadi hakkama toredate koosviibimisega, kus ühiselt nauditi 80ndate parimaid tegijaid. Igaüks võis oma nahal tõdeda, et stiilisuunitlus osutus õnnestunuks ning kõik said jalga keerutada nõrkemiseni. Seega peab veel kord tunnustama, et avalik haldus oskab pidutseda- M.O.T.T. ! Parima stsenaariumi puhul toimub järgmine sellelaadne pidu juba järgmisel õppeaastal.

Karen Veidik BPA-I

Karjäärikeskuse nõustaja Elena Pruvli räägib: “Probleem on väga tihti selles, et inimene tuleb siia ja ei tea, mida ta tahab. Ta ütleb: “Tahaks midagi! Soovitage mulle.” Ma ei oska talle midagi öelda. Tema teab ikka enda asju paremini. Mul oli üks neiu siin, mitu tundi arutasime, siis ta ütles: “Teate, ma tahaks lihtsalt kuhugi minna siit ära!” I’m sorry, kuhu? Kas Pihkva oblast sobib? Kui keegi lihtsalt tahab ära, siis see ei ole karjääri küsimus. Siis ta võib lihtsalt minna ja midagi teha.”

Elena Pruvli kordab, et võib aidata inimest, kellel on mingi soov või idee, mida ta tahaks. Inimene teeb aga oma karjääri kõigepealt ise ja mingi lahke tädi ei saa nõu anda inimesele, kes ei tea, mis talle sobib ja meeldib. Kui tudeng Karjäärikeskusesse tuleb, siis ta peab ikka kodus enne rahulikult mõtlema, millega ta on varem tegelenud, milline on tema perspektiiv, kuhu ta tahab jõuda. Kui inimesel on konkreetne töökoht, kuhu ta tahab minna ja tal on ees CV saatmine ja intervjuu, aitab Elena Pruvli koostatud CV üle vaadata ja soovitat, mida lihvida ning paremini serveerida, mida intervjuu käigus rõhutada ja kuidas käituda. Siinkohal vastab ta Tudengilehe küsimustele.

Paljud võibolla ei tea veel, mida Karjäärikeskuse nõustaja amet endast kujutab. Palun, et Te räägiksite veidi nii endast, oma tööst kui ka sellest, mis seda puudutab.

Minu ajalugu on väga pikk ja ma alustan nendest asjadest, mis on seotud selle karjäärikeskusega. Olen alates 1993. aastast seotud rahvusvahelise organisatsiooniga FIJET (tegeleb turismitoodete promoveerimisega erinevates riikides) ja selle raames tegelenud marketingiprogrammidega, milles oli hästi palju tööjõu värbamist. Pidime inimesi välja valima osalemaks igasugustes turismiga seotud programmides. Nii et mul on selline praktiline kogemus kultuuridevahelistes sidemetes: olen elanud ja töötanud mitmes riigis ja läbi käinud 26 riiki. Olen elanud Inglismaal, seal sain ma Westminsteri Ülikoolis ka magistrakraadi. Siis olen elanud näiteks ka Malaisias, ma ei tea, kas see kogemus karjääri väga seotud on, aga mingil määral võibolla küll, sest meile tulevad hiina tudengid ja hiinlased on Malaisias suur rahvusgrupp.

Ma usun, et nõustamine ei ole vajalik ainult neile inimestele, kes elavad siin Eestis, vaid ka välisstudengitele. Kui nüüd võrrelda, siis välisstudengid on jah rohkem käinud konsulteerimas ja nõu pidamas, see on huvitav moment! Ja võibolla saab seda ka sellega seletada, et meil on nendega olnud karjäärikursus, Career Management. Nad on küllaltki aktiivsed iga uue asjaga, mis neil tekib, olgu see siis CV või midagi muud. Nad kohe tulevad ja näitavad ega saadagi seda enne ära. Kaugõppest ja õhtusest on ka tulnud rohkem inimesi kui päevasest, ma arvan, nendel on juba kogemus ja nad enamvähem teavad, kuidas asjaga tegeleda.

Praegusel puhul ma arvan, et karjäär ei tohiks olla ainult kohalik. See on vaid üks samm.

Paljud pöörduvad minu poole sellega, et kas mul ei ole mingit kohta pakkuda. Ei ole. Aga millega mina tegelen ja paljud on siin ka nõu küsimas käinud, on karjääri ehitamine.

Noorel inimesel, kes õpib näiteks ärijuhtimist, ei ole eelnevalt omandatud eriala. Kus suunas Te soovitate tal end arendada, et ta saaks kergemini leida, mis talle sobib?

Ma isegi ei tea, kas see minu arvamus on populaarne või ei ole. Kunagi vene ajal oli

eluaegne karjäär, seda peeti heaks tooniks. Noh, et inimene on selline ustav. Võibolla sellel noorel inimesel tuleks täna alustada just vastupidi. Et ta proovib mitmel pool ja võtab vastu kõik võimalused, isegi kui palk ei ole sugugi suur või peab töötama tasuta. Peamine on, et ta saab kogemusi ja otsib ennast. Sest ükski teoreetiline jutt ei anna ettekujutust sellest, mida mingi töö endast tegelikult kujutab ja milline korporatiivne kultuur selles firmas valitseb.

Nüüd on palju igasuguseid uusi elukutseid. Töökuulutuse sees on mingisugune uus väljend, aga mis see inimene seal konkreetselt tegema peab, paljud täpselt ei tea. Väga tihti ettekujutus ei lange kokku tegeliku tegevusega. Siis on tõesti kena, kui üliõpilane käib erinevates firmades ja vestleb inimestega, kelle elukutse teda huvitab. Kui ta teeb seda viisakalt ja sõbralikult, siis ma ei usu, et keegi talle vestlusest ära ütleks. Sest muud võimalust ma ei näe endale selgeks teha, mis asi mingi uus elukutse on. On olemas ka paar veebisaiti, kus on uued elukutsed ja nende seletused. Üks sellistest asub aadressil <http://www.prospects.csu.ac.uk>. Aga ikkagi enne, kui inimene ei puutu kokku praktikaga ja ei küsi konkreetselt, mida mingi elukutse esindaja teeb ja põhiline, mis õhkkond selles firmas on, ei teki tal õiget ettekujutust. Ma arvan, et selline praktika on ikkagi peamine.

Võibolla ühelt erialalt teisele hüpata ei ole mõtet, aga kui on olemas mingi idee - näiteks need kohad, kus mina olen olnud, on kõik seotud meediaga. Ärijuhtimisega seotud kohtadele ma lihtsalt ei läinud, see ei olnud minu rida, see mind ei huvitanud. Elus tuli ette variante, kus see tasu ei olnud võibolla väga kõrge, see projekt ei olnud võibolla väga ahvatlev, aga ma arvasin, et ma proovin selle ära, sest see töö oli minu eriala mingi osa.

Kindlasti kõik tööandjad eeldavad, et töötaja karjääris on mingisugune stabiilsus. Aga ma ei räägi sellest, et inimene lubab töötada elu lõpuni ja on võibolla 2 kuud. Ma räägin, et on olemas lausa kohti, kus pakutakse tööd 2-3 kuuks: kedagi asendada, hooajaks, tööd mingi projekti heaks. Räägime praegu inimesest, kellel ei ole veel täpselt selge, millega ta tahab tegeleda. Ta alles alustab, kogemust ei ole. Kui on juba selge, siis tuleks valida midagi ja seda karjääri ehitada, et kasvada kas firmas või koos firmaga.

Kuidas kasvamine välja näeb? Kas inimene läheb aste-astmelt kõrgemale või liigub horisontaalipidi?

Mina arvan: tuleb alati arvestada, et inimesel oleks ruumi isikliku elu jaoks, õppida jne. Selles osas tuleks planeerida, et kui palju sa oled valmis ennast karjääri jaoks ohverdama. Sest mõni inimene läheb tööle ja pärast vaatab, et elu läheb ikkagi mööda mingis teises valdkonnas. Tuleb endale ikkagi kohe alguses aru anda, kas tõesti tahetakse tippu jõuda või tööd kuidagi sobitada teiste eluvaldkondadega, reisida ja nautida elus mida iganes. Võibolla oleneb see sellest, kas ma kasvan vertikaalselt või horisontaalselt. Ma arvan, et vertikaalne kasv on siiski huvitavam. See pakub rohkem nii rahakotile kui ka enesetundele.

Kas on tekkinud erialasid, kus ei ole võimalik vertikaalset karjääri teha? Kas on võimalik paika panna, et tahan saada nii tuntuks, nii kõvaks tegijaks Eesti piires või koguni jõuda tuntusega maailma?

Eestis on olukord väga huvitav, siin ei ole veel

karjääritaust välja kujunenud. See on praegu välja kujunemas. Nii et siin on kahe otsaga situatsioon: väga noor inimene võib tippu jõuda ja võib tõesti kõik ülejäänud astmed vahele jätta. Eestis võib iga asi juhtuda. Võrreldes teiste riikidega on väga suur vahe! Kaugõpperühmas on noored inimesed, kellega vestlen, juba tegevdirektorid ja alles siin saavad paralleelselt haridust. Sellist asja mujal maailmas mitte kunagi ei kohta. Võibolla kuskil on – Hiinas või – aga mina ei ole kuskil arenenud riikides kohanud, et keegi alles õpib ja on tegevdirektor ja suuremad firmad ka. Ma ei ole seda olukorda küll analüüsinud, aga mulle on jäänud mulje, et siin on väga palju situatsiooni, tutvuste ja vedamise mäng. Palju suuremal määral kui kuskil mujal.

Kas võib juhtuda, et üliõpilane või koolilõpetaja, kes ei oma piisavalt mõjukaid tuttavaid, ei saagi oma esimest võimalust, et end näidata?

Ega seda võimalust keegi kunagi ei pakugi. Tuleb ise küsida! Mina ütlesin küll, et see sõltub 100%-liselt inimesest, sest tutvusi võib ka tekitada. Ükski asi ei ole kunagi antud. Ma küll tean inimesi, kellele kõik oli antud, aga nad ei osanud seda ära kasutada. Noor inimene peab ise olema ettevõtlik, aga oskama ka loogiliselt mõelda ja oma jõudu hinnata.

Mina olen sellega, mis ma olen teinud ja mis ma olen näinud, väga rahul. Kui oleksin lihtsalt kuskil istunud ja oodanud, et millal keegi tuleb ja koputab uksele ja midagi pakub, siis poleks üldse midagi saanud.

Kui palju taluvad tänased tööturule minejad pinget?

See sõltub inimesest, töökohast, kasvatuses, kui palju on end ette valmistatud. Et kas ta teeb tööd või lihtsalt käib suhtlemas, tahab inimeste keskel olla. Inimeste motivatsioon on väga erinev, miks nad tööle lähevad.

Kui tekivad igasuguses pingelised situatsioonid inimeste vahel, siis ega kannatada ka ei maksa. Meil on üks elu ja ... siiski tuleb väga ettevaatlikult kaaluda ja mõelda, mis on kallim, kas sinu hingerahu või võibolla käitusid ise valesi. Kindlasti tuleb end võimalikult tihedalt eluga siduda, sest see ülikoolimiljöo on ikkagi midagi muud kui tööne miljöo ja kollektiiv. Inimese sissetulek ei sõltu sellest ja kõik on samavanused, rõõmsad, see loeb väga palju. Töökollektiivis on aga inimesi, kellel on väga erinev taust, vanus, perekonnaseis, teinekord ka rahvus. Vanema põlvkonna esindajatega võivad kergesti tulla ka lahkavõtted.

Ma tean mitut inimest, kes on niimoodi ära läinud, et igal pool ei sobinud. Siis on viga milleski muus, mitte kohas. Oma ootused tasuks juba enne üle vaadata kui ükski koht ei sobi ja olla rohkem realist.

Missugustele tingimustele peab noor töötaja vastama kui ta otsib oma esimest ametikohta? Mida ta peab kindlasti oskama? Minu kogemus näitab, et ma võin ka eksida, et paljudel inimestel – nii noortel kui vanadel – on probleemid kommunikatsiooniga. Inimesed ei oska korrektselt käituda. Ma ei mõtle viisakust, vaid tööstiili ja igapäevast käitumist. Paljud ei tule selle eristamisega toime. See avaldub selles, et inimene ei leia õiget tooni, ta on kas liiga familiaarne või liiga formaalne. Või ta ei tunne end vabalt ning ei oska oma tööülesandeid korrektselt vormistada, see on ka käitumine. Business behaviour, ärikäitumine on ikkagi midagi muud

Elena Pruvli (paremal) koos hotelli ja resorti “The Mount Washington in Bretton Woods” avalike suhete koordinatori Bonnie J. MacPhersoniga New Hampshire arutlemas selle USA ühe kuulsama hotelli (kus 1944 aasta juulis toimus ajalooline IMF’i asutamise konverents) muutmist moodsaks suusakuurortiks.

võrreldes igapäevase käitumisega. Kommunikatsiooniprobleemide ületamine on rohkem praktika küsimus. Võiks lugeda ka sellekohaseid raamatuid.

Loomulikult peab noor töötaja olema oma eriala spetsialist. Üliõpilasel peab ka juba midagi olema, sest ta õpib siin juba mitu aastat. Ja inimesed, uskuge mind, käituvad väga erinevalt. Sellest sõltub ka väga palju, kas ta tunneb asja vastu huvi, kas ta võtab seda loomulikul viisil, kas ta loeb, mis talle soovitati või ta loeb hoopis Kroonikat ja kurameerib loengus naabriga. Siin on vahe väga suur. Ma arvan, et see mõjub tema karjääri, sest mõni võtab ülikooli kui lõbusat, mõnusat ajaveetmist. See aeg on aga teadmiste omandamiseks ja kui see raisku läheb, siis see annab ennast tunda küll.

Mõnikord öeldakse, ma pole küll kuulnud EBSi kohta, et töö koolist saadud teadmisi tegelikult ei rakendata. See aga ainult tundub. Sa õpid seda loogilist mõtlemist ja kirjanduse töötlemist ja inimestega suhtlemist. Näiteks kui mina õppisin, pidime arendama projekti, mille teema oli täiesti absurd. Kedagi ei huvitanud, mis teema see konkreetselt oli, aga ma pidin näitama, et oskan loogiliselt mõelda ja seda tõestada. Teemad muutuvad, aga töökultuur jääb: kuidas otsida kirjandust, kuidas oponendiga vaielda, tsitaate valida ja kommenteerida, andmebaasiga töötada. See on, mida inimene võtab koolist kaasa.

Ja teinekord on kahju vaadata – inimestes on mingid kompleksid. Ma ei tea, millest see tuleb, võibolla on see noorte maksimalism, enesekaitse reaktsioon, aga see takistab tal läbi lüüa. Keegi ei taha tegeleda noortega, kellel on üleolev suhtumine. Mulle on tööandjad öelnud, et nad ei taha selliste noortega lihtsalt tegemist teha.

Elena Pruvli Office

Hours Teisipäev 15-17, EBS 5 korrus,
Ettevõtluse õppetool, Eelnev teatamine-
elena.pruuli@ebs.ee või (0)665 1348

Anne Oja, MBA II

Heal lapsel mitu nime? EBS kui ühtne ja tugev kaubamärk.

Kaheteistkümne tegevusaasta jooksul on meie ülikool kasvanud Baltimaade suurimaks majandus- ja juhtimisalase kraadiõppe pakkujaks Balti riikides. Samas on eraülikoolist saanud mitme struktuuriüksuse ja tütarettevõttega rahvusvahelisele turule pürgiv hariduskontsern, mille ühiseks nimetajaks on EBS Grupp.

EBSi president professor Madis Habakuk on EBS Gruppi määratlenud järgnevalt: "EBS Grupp on hariduskontsern, mille kandvaks ideeks on eluaegne juhtimis- ja juhtimisega seotud valdkondades koolituse andmine. EBS Grupi suurim ja vanim liige on kraadiharidust andev ülikool EBS (Eesti Kõrgem Kommertsikool). Teised EBS Grupi liikmed on EBS Gümnaasium (keskkool), EBS Juhtimiskoolituse Keskus (täiendkoolitus), EBS Print (trüki- ja kirjastusteenused) ja EBS Arengufond (stipendiumid ja investeerimistegevus)".

Eriilmelise sümbolika kasutamine (erinev logode kujundus) ja nimede erisus, samas tihenev koostöö ja võimalikud integreeritud programmid ja kursused tekitasid vajaduse EBS Grupi alla kuuluvate organisatsioonide sümbolika ning nimed ühtlustada ja viia see ka ühistele kujundus- ja kasutusalustele. Selleks loodi 2001. a hilissügisel EBS Grupi tütarettevõtete baasil töögrupp ja töötati välja EBS Grupi liikmete ühine firmasümbolika ja selle kasutusreeglid - valmis EBSi uus stiiliraamat. Alates aprillikuu algusest k.a. kasutame EBS Grupi liikmete puhul ühist kaubamärki EBS ja ühist logotüüpi EBS. (vt. joonised artikli juures)

Heal lapsel mitu nime...?

Siiani on ametlikult kasutatud meie ülikooli nimena Eesti Kõrgem Kommertsikool - tihti muutudes tekstide või jutu sees Kõrgemaks Kommertsikooliks, Kommertsikooliks või isegi EKK-ks. Kommertsikooli kasutamine nimes ei kajasta adekvaatselt ülikooli staatust. Samas on ülikooli sees, üliõpilaste, vilistlaste, õppejõudude, töötajate poolt, kasutusel olnud juba ülikooli algusest peale EBS. Ülikooli rahvusvahelise nimena on tuntud Estonian Business School. Seega tekkis olukord, kus kasutusel oli võrdselt korraga mitu nime, mis tähistavad sama õppeasutust. Heal lapsel mitu nime - kas see siin kehtib?

Seoses rahvusvahelistumisega – palju rahvusvahelisi üliõpilasi, rahvusvahelised projektid ja Hiina programmi- ning vajadusega viia EBS Grupi tütarettevõtteid ühistele alustele, on alates k.a. aprillikuust kasutusel ülikooli puhul kaubamärk EBS ja ülikooli nimena ainult Estonian Business School. AS Eesti Kõrgem Kommertsikooli õigusjärglaseks on AS EBS Grupp ja nimi on äriregistris ümberregistreerimisel. Seega, hüvasti Eesti Kõrgem Kommertsikool, tere tulemast Estonian Business School, elagu EBS!

Ester Eomois, EBSi avalike suhete juht

ESTONIAN BUSINESS SCHOOL

EBS JUHTIMISKOOLITUSE KESKUS

EBS GÜMNAASIUM

EBS ARENGUFOND

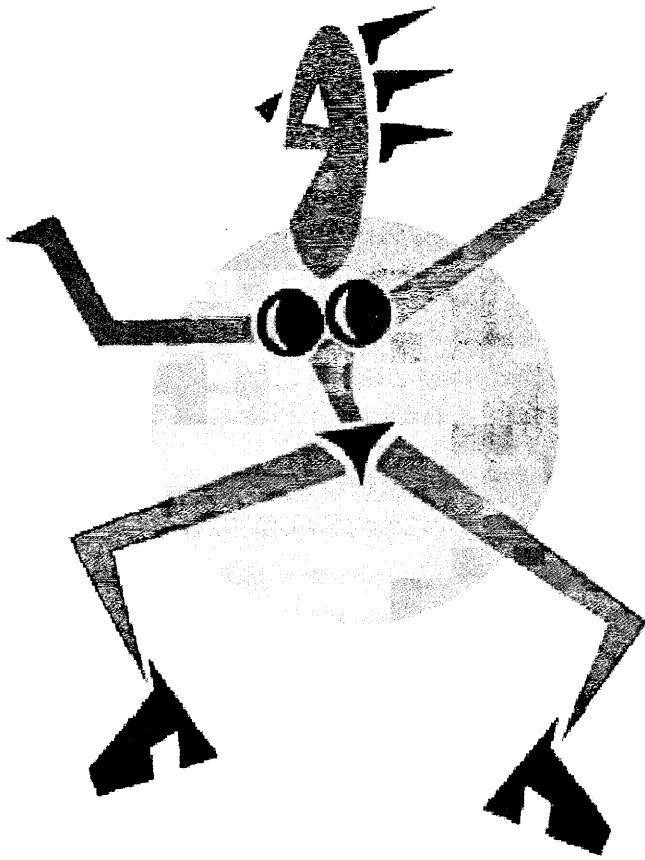
EBS PRINT

EBSi Segakoor otsib lauljaid!

Proovid toimuvad EBSi gümnaasiumis
 Juhkentali 18, E 19.00 ja N 18.00.
 Tulemas on laululaagrid ja konsertreisid.
 Lisainformatsioon tel. 05201280, Liina Freivald

KAS SA PUHATA
OSKAD?

EBS SUVEPÄEVAD vol. 6
06-08 juuli

ürituse ametlik infokanal

WWW.SUVEPAEVAD.EE